

Til Folketingets socialudvalg

Fællesskrivelse angående L142 fra ni sociale institutioner

MODTAGET

17 MRS. 2006

9⁴⁵

København den 17. marts 2006

Den Centrale Indlevering

Vi er en række organisationer/selvejende institutioner/private leverandører på området udsatte børn og unge, der skriver til jer for at give vores mening til kende i forhold til lovforslag L142 om omkostningsbestemte takster for kommunale tilbud.

Vi repræsenterer tilsammen en bred – og voksende - vifte af ydelser til kommunerne både på det forebyggende arbejde og ift. anbragte børn og unge (støttekontaktpersonordninger, behandlingstilbud, familiearbejde, overvåget samvær, tilsyn med plejebørn, udredningsarbejder og andre specialiserede ydelser). En række kommuner bruger vores ydelser som supplement til deres eget arbejde, andre bruger os i stedet for selv at opbygge og udvikle tilsvarende ydelser og atter andre henvender sig til os, når alle andre muligheder er slået fejl. Ikke blot før en myndighedsudøvelse, men oftest som en konsekvens af afgørelsen.

Først og fremmest vil vi gerne hilse det nye lovforslag velkomment. Vi er enige i hensigten fra lovgivers side, nemlig at arbejde for sammenlignelighed på prissiden mellem offentlige og private leverandører, samt at arbejde på at sikre et varieret udbud og en varieret udviklingsdynamik ved at undgå, at private leverandører stilles urimeligt ringe i konkurrencen med den kommunale leverandør.

For at være sikre på, at dette også i realiteten bliver resultatet af loven (og en senere bekendtgørelse) ønsker vi dog allerede at pege på et uafklaret forhold i lovforslaget. Når man i lovforslaget taler om tilbud og herunder refererer til den kommende Tilbudsportals område, kan vi være bekymrede for, om lovgiver glemmer hele det store område, hvor den private leverandør leverer ydelser til kommunen indenfor servicelovens område.

Et eksempel på forskellen på de to begreber i forhold til denne problematik kan findes i følgende situation: En ung dreng er næsten droppet ud af skolen, har lavet småkriminalitet og er i konflikt med sine forældre. Han kan af kommunen visiteres til anbringelse på en behandlingsinstitution. Dette vil klart være defineret som et tilbud. Men kommunen kan også vælge at lade en privat leverandør, de kender, lave en tilbud om en behandlingsplan for den unge og koble en af leverandørens medarbejdere på som støtteperson. Dette er en socialfaglig indsats, en ydelse, som kommunen vælger at købe af leverandøren. Alternativt kunne kommunen vælge selv at stå for den unges behandlingsplan, inklusive koble en af sine egne medarbejdere på som støtteperson.

Det er i forhold til denne sidstnævnte kommunale ydelse (og andre typer af ydelser, for eksempel på hele familieplejeområdet), at vi mener, lovgiver bør melde klart ud. Skal den også omfattes af lovforslagets bestemmelser om prisgennemsigtighed, således at sagsbehandleren får en reel mulighed for at vælge det – alt andet lige - billigste tilbud.

Vi mener "ja" – og vi kunne derfor tænke os lovens § 174 stk. 3 formuleret således: "Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om takstberegningen og om, hvilke tilbud og ydelser, der er omfattet af bestemmelsen".

De selvejende/private/frivillige organisationer er i dagens Danmark et vigtigt supplement til det arbejde, der udføres i offentligt regi på området for sårbare børn og unge af en række årsager. Dels tager vi os af mange unge mennesker, der er opgivet af det offentlige system. Dels er en lang række af vores ydelser rettet mod den politiske målsætning om at forsøge at løse problemerne inden det kommer til en anbringelse. Dels er vi med til at sikre mangfoldigheden i behandlingstilbuddene – og kan nogle gange løfte opgaver alene i kraft af, at vi ikke er myndighedspersoner.

En gennemført gennemsigtighed på priser – både for tilbud og ydelser – vil gøre det nemmere i næste ombæring at fokusere på kvalitet og resultater. Et sådant arbejde rettet mod såvel offentlige som private leverandører vil vi meget gerne gå konstruktivt ind i.

Med venlig hilsen

Leder Finn Knudsen, Projektforeningen Pro
www.foreningenpro.dk

Adm. chef John E. Hansen, KFBU
www.kfbu.dk

Leder Birgitte Helmstedt, Familieprojektet
www.familieprojektet.dk

Direktør Michael Hansen, Den Sociale Udviklingsfond
www.suf.dk

Leder Ellen Naldal, Naldalhus
www.naldalhus.dk

Projektleder Søren Thiede, Projekt Plan B
www.projektplanb.dk

Direktør Peter Frøge, Socialfocus
www.socialfocus.dk

Sekretariatsleder Kirsten Holm-Petersen, Familieplejen Danmark
www.famdk.dk

Direktør Carsten D. Sams, Konsulenttjenesten Famikon
www.famikon.dk